Han lader Henrik gøre Løjer, denne og Petronius bilder sig ind, at han forklarer det, men selv siger han blot: se det og det har jeg nu set, Resten maa I Fruentimmer selv om at gøre begribeligt. Det er jo ogsaa det, vi venter af Fremstillerinden, — at hun skal gøre os denne Side af det særlig kvindelige Væsen forstaaeligt indvendig fra — om ogsaa Skinnet er imod.

Lukretia er ikke usympathetisk; Holberg tillægger hende hverken Egennytte eller Behagesyge eller Beregning; hun er fuldstændig oprigtig, naar hun er oprigtig, rigtig venlig, naar hun er venlig, naturlig glad, naar hun er glad, for Alvor vred, naar hun er vred, inderlig bedrøvet, naar hun er bedrøvet. Kun i det ene — men rigtignok meget væsenlige Punkt, — adskiller hun sig fra det normale, at alle disse Stemninger kun dvæler et Øjeblik i hendes Sind. Af sine Omgivelser — paa Scenen — høster hun kun Fortræd for sin Opførsel og med Rette, thi den strider mod al sund Fornuft; Tilskuerne derimod maa forstaa, at der er noget til, der hedder den vægelsindedes Verden, og at i denne er alt, som i enhver anden Verden, paa sin Vis begrundet og følgerigtigt. Det lader sig maaske tænke, at et Menneske, der har seksten Sind om Dagen, til en vis Grad lever et rigere Liv end andre, at det er mere intensivt til Stede i det enkelte Øjeblik end almindelige Mennesker, for hvem Sammenhængen mellem Øjeblikkene spiller den fremtrædende Rolle. Kort sagt, det var ikke umuligt, at en vægelsindet, hvis hun kunde gøre sig forstaaelig, kunde fortælle os mærkelige Ting. Vende det døve Øre til, vilde vi ikke godt kunne være bekendt, thi for det første er vi dannede Mennesker, og for det andet er vi et demokratisk Folkefærd, der har besiddet den kære Frihed lige siden 1848, altsaa næsten siden Verdens Skabelse, — og denne kære Frihed er det vel vor første Pligt ikke at forholde nogen, der maatte ansøge derom. Om det saa skulde være, at Øjeblikkene faldt paa at kræve Selvstændighed og Frihed for at blive traadt i Hælene af Fortiden!

Det vilde blive for vidtløftigt og desuden unødvendigt at gennemgaa flere Eksempler. Jeg nævner blot i Flæng. nogle af de Karakterer, der naturligt kunde spilles tragisk